

Irena Jędrzejczak, Sylwia Bożek-Węglan – „THE INSURANCE OF CATASTROPHIC RISK IN THE EUROPEAN UNION AND THE GLOBAL CHANGE”

Publisher of The Karol Adamiecki University of Economics in Katowice
Katowice 2007

Ryzyko katastroficzne czasem określane mianem katastrofalnego rzadko jest przedmiotem zainteresowania w literaturze europejskiej. Wynika to prawdopodobnie z faktu fałszywej percepcji, iż zdarzenia związane z tym ryzykiem mają marginalne znaczenie w Europie. Dzieją się one spektakularnie gdzieś tam w dalekim świecie – w Azji, Ameryce Północnej czy Południowej.

Tak, w pewnej mierze, można było sądzić w przeszłości ale w coraz mniejszym stopniu w czasach współczesnych. Chodzi nie tylko o zmienioną sytuację w zakresie katastrof naturalnych w wyniku zachodzących zmian klimatycznych ale i zmieniona sytuację w zakresie wyraźnej globalizacji pewnych ryzyk, by wymienić choćby takie kwestie jak pandemie (ptasia grypa, świńska grypa itp.) czy ryzyka związane z upowszechnianiem nanotechnologii.

W tym kontekście publikacja dzieła poświęconego kwestiom katastroficznym z perspektywy europejskiej wydaje się interesującym i potrzebnym projektem na który warto zwrócić uwagę Czytelnikom.

Recenzowane opracowanie zostało przygotowane przez grono blisko 30 autorów pochodzących z Europy Centralnej i Wschodniej. Wśród nich znaleźli się zarówno przedstawiciele środowiska akademickiego jak i praktyki. Powoduje to, że mamy tu do czynienia zarówno z opracowaniami o charakterze ogólnym, ideowym, jak i z opracowaniami o charakterze technicznym, praktycznym. To z reguły dobrze robi jakości prowadzonej dyskusji.

Całość dzieła podzielona jest na 6 części.

Pierwsza – ogólna – zatytułowana jest „Insurance of catastrophic risk in the European Union”. Zamieszczono w niej 5 esejów w trzech różnych językach – angielskim,

słowackim oraz niemieckim. Prawdziwe wyzwanie dla Czytelnika. Ale taka jest Europa – wielokulturowa i wielojęzyczna.

Część druga – „Przestrzeń i rodzaje katastrof” – zawiera cztery artykuły napisane z perspektywy akademickiej oraz praktyczystycznej. Skupiają się one na kwestii teorii ryzyk katastroficznych w szerokim rozumieniu oraz możliwości określenia ich prawdopodobieństwa.

Część trzecia – „Risk management” – zawiera 5 artykułów. Zasadnicza perspektywa tej części to sposób zarządzania ryzykiem na poziomie państwa i organizacji. Aż dwa eseje przy tym poświęcone są ryzyku terroryzmu co niewątpliwie określa czasy w których żyjemy.

Część czwarta zatytułowana „Financing of catastrophic risks” zawiera tylko trzy eseje ale za to poświęcone trzem zupełnie różnym zagadnieniom. Są to rachunkowość dla potrzeb ryzyk katastroficznych, ubezpieczenia ekologiczne jako metoda finansowej kontroli wielkich szkód przemysłowych oraz niebezpieczeństwo ruiny funduszy emerytalnych przy inwestowaniu w fundusze wysokiego ryzyka (*hedge funds*).

Część piąta – „Heath of ecological risk and possibilities of insurance protection against the risk effects” – zawiera pięć esejów poświęconych szeroko pojętym zagadnieniom ryzyka ekologicznego. Omówione są tu kolejno zagadnienia katastrof klimatycznych wynikających z globalnego ocieplenia, ryzyko hydrologiczne, ryzyko organizmów zmodyfikowanych genetycznie, kwestie ryzyka ekologicznego z perspektywy ubezpieczeń OC oraz ubezpieczenia satelitarne.

Część szósta i ostatnia – „Institutional assistance and system solution effectiveness” – składa się z pięciu studiów. Pierwsze z nich poświęcone jest perspektywom i zagrożeniom dobrowolnych ubezpieczeń zdrowotnych w Polsce. Drugie z kolei omawia kwestie ryzyka zdrowia w kontekście ubezpieczeń zdrowotnych. Trzecie dokonuje analizy ryzyka w kapitałowych systemach emerytalnych. Czwarte z kolei prezentuje „Caritas” jako postawę kościoła rzymsko-katolickiego wobec ryzyk katastroficznych. Piąte i ostatnie dokonuje analizy reasekuracji nieproporcjonalnej oraz kontraktów *excess of loss*.

W sumie przedstawione opracowanie oferuje Czytelnikom szeroki i niekonwencjonalny wachlarz problemów związanych z ryzykiem katastroficznym. Jest to przy tym zaprezentowane z perspektywy regionalnej zarówno z punktu widzenia akademickiego jak i biznesowego oraz okraszone użyciem czterech różnych języków. Można podejrzewać, że takie ujęcie wraz z postępującą globalizacją będą coraz częstsze.

Recenzent: prof. dr hab. JAN MONKIEWICZ jest wykładowcą na Wydziale Zarządzania Politechniki Warszawskiej.